

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Садонцевої Лідії Костянтинівни на тему «Процесуальний порядок звільнення особи від кримінальної відповідальності», поданій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», підготовлений та затверджений на підставі публічної презентації наукових результатів дисертації та її обговорення кафедрою кримінального процесу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (протокол № 13 від 22 квітня 2026 року)

Обґрунтування вибору теми дослідження та її зв'язок із планами наукових робіт університету. Сучасний етап розвитку правової системи України характеризується переосмисленням концептуальних основ кримінальної відповідальності. Пріоритетним вектором державної політики у сфері протидії злочинності є пошук балансу між каральною спрямованістю правосуддя та реалізацією диспозитивних механізмів вирішення кримінально-правових конфліктів. У цьому контексті інститут звільнення особи від кримінальної відповідальності перетворюється з виняткового заходу на ефективний інструмент правового регулювання, що забезпечує якомога швидше відновлення порушених прав та економію процесуальних ресурсів.

Розвиток цих тенденцій, які частково корелюють з європейським досвідом гуманізації правосуддя, зумовлює необхідність подальшої диференціації форми кримінального провадження, підтвердженням чого може слугувати як взагалі виокремлення розділу VI КПК, що унормовує особливі порядки кримінального провадження, так і його доповнення протягом останніх декількох років новими главами.

У цьому контексті інститут звільнення особи від кримінальної відповідальності можна розглядати як репрезентативний приклад поєднання вищезазначених тенденцій. З одного боку, він виступає як фундаментальна матеріально-правова альтернатива традиційному кримінальному покаранню, дозволяючи вирішити

конфлікт на засадах диспозитивності та компромісу. З іншого боку, процесуальний порядок реалізації такого звільнення наділений значною специфікою, що визначає відокремленість спеціальних процедур та підкреслює відхід від уніфікованої форми кримінального провадження.

Багатогранність окресленої проблематики відкриває простір для ґрунтовного наукового пошуку, спрямованого на виявлення ключових закономірностей функціонування цього інституту.

По-перше, нормативно-правовий аспект актуальності теми дослідження може бути пояснений недосконалістю окремих правових положень, що регламентують процедуру застосування підстав звільнення від кримінальної відповідальності, що може свідчити про потребу побудови теоретико-правових моделей змін до чинного кримінального процесуального законодавства. По-друге, важливим є правозастосовний аспект, зумовлений суперечливою судовою практикою, зокрема на рівні ВС, що свідчить про відсутність єдиного підходу щодо порядку реалізації інституту звільнення особи від кримінальної відповідальності. І по-третє, аксіологічний аспект, що полягає в необхідності розкриття ціннісного значення інституту звільнення від кримінальної відповідальності, зокрема, у світлі європейських стандартів захисту прав людини.

Наукове підґрунтя дослідження становить вагомий доробок вчених, які аналізували суміжні аспекти цієї проблематики. Питання форм закінчення досудового розслідування та процесуального порядку звільнення від кримінальної відповідальності ґрунтовно досліджені у наукових працях Н.Л. Боржецької, О.О. Торбаса, Г.І. Глобенко, Г.Р. Крет, Р.І. Матюшенка, Х.М. Павич та інших. Процесуальні аспекти звернення з відповідними клопотаннями висвітлені у роботах О.А. Гритенко, А.О. Губської, В.М. Кобернюка. Окрему увагу приділено дотриманню стандартів презумпції невинуватості та вирішенню питання процесуальних витрат (О.М. Дроздов, І.В. Гловюк, О.В. Капліна), а також кримінально-правовим підставам звільнення від відповідальності у дослідженнях Ю.В. Бауліна, О.О. Дудорова, А.А. Вознюка та інші.

Попри беззаперечну наукову цінність і ґрунтовність робіт зазначених учених,

все ж доводиться констатувати, що значна частина як доктринальних, так і прикладних проблем процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності все ще залишається однозначно не вирішеними або ж дискусійними. Крім того, суттєва частка перелічених вище досліджень або була здійснена до прийняття КПК 2012 р., або розкриває передусім матеріально-правовий аспект звільнення особи від кримінальної відповідальності, або ж стосується якогось окремого етапу процесуального порядку звільнення. Зважаючи на наведені чинники, можемо резюмувати актуальність обраної теми і визначити напрями наукового пошуку.

Дисертація виконана згідно з планом наукових досліджень кафедри кримінального процесу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого і є складовою частиною цільової комплексної програми «Судова влада: проблеми організації та діяльності» (номер державної реєстрації 0111U000957). Тема роботи затверджена вченою радою Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого 17 листопада 2022 року (протокол № 3).

Наукове завдання, розв'язання якого отримано в дисертації. *Метою* роботи є отримання нових результатів у вигляді наукових висновків щодо процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності, виявлення проблем, пов'язаних із реалізацією підстав для звільнення особи від кримінальної відповідальності, розробка науково обґрунтованих пропозицій, спрямованих на вдосконалення чинного кримінального процесуального законодавства та практики його застосування у наведеному контексті.

Для досягнення зазначеної мети увагу було зосереджено на вирішенні таких *завдань*:

- виокремити та проаналізувати тематичні вектори наукового доробку, присвяченого дослідженню питань звільнення особи від кримінальної відповідальності;

- з'ясувати значення звернення до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності як етапу вирішення питання про закриття кримінального провадження з цієї підстави, а також розкрити його процесуальний

порядок;

- встановити вимоги, дотримання яких є необхідним під час отримання письмової згоди підозрюваного, обвинуваченого на звільнення особи від кримінальної відповідальності;

- визначити критерій диференціації форми кримінального провадження щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності та виявити характерні ознаки цього провадження, які дозволяють розкрити його сутність і призначення;

- сформулювати перелік європейських стандартів, що мають бути враховані при здійсненні кримінального провадження щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності;

- з'ясувати структуру процесуального механізму реалізації підстав для звільнення особи від кримінальної відповідальності;

- розкрити особливості предмету доказування у кримінальному провадженні щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності;

- виявити коло обставин, які мають бути встановленими у разі вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності за кожною загальною матеріально-правовою підставою, а також способи і засоби, що можуть бути використані для їх доведення;

- встановити склад учасників судового розгляду з вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності, коло питань, які мають бути вирішені під час судового засідання, а також вид рішень, які можуть прийняті за його підсумками;

- науково обґрунтувати пропозиції щодо вдосконалення нормативного забезпечення процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності та правозастосовної практики у цьому ракурсі.

Всі поставлені завдання було вирішено, мета дослідження була досягнута.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є системною кваліфікаційною науковою працею, в якій отримано нові результати у вигляді комплексу наукових висновків щодо процесуального порядку звільнення особи від

кримінальної відповідальності. До найважливіших положень, що містять наукову новизну, слід віднести такі.

Уперше:

– визначено, що критерієм диференціації кримінальної процесуальної форми у провадженнях щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності є зниження суспільної небезпечності протиправного діяння (об'єктивний аспект) або зниження суспільної небезпечності особи, яка його вчинила (суб'єктивний аспект). Це зумовлює доцільність альтернативного вирішення кримінально-правового конфлікту з метою заміни каральної парадигми правосуддя та реалізації принципу процесуальної економії, що відповідає сучасним стандартам гуманізації кримінального процесу;

– врегульовану кримінальним процесуальним законом систему процесуальних дій та рішень уповноважених суб'єктів, що реалізується в особливому порядку в межах стадії досудового розслідування та у судовому провадженні, спрямованою на забезпечення реалізації міжгалузевого інституту звільнення особи від кримінальної відповідальності на підставах та за умов, що передбачені Законом України про кримінальну відповідальність, запропоновано розглядати як дефініцію поняття кримінального провадження щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності;

– розкрито структуру механізму реалізації підстав для звільнення особи від кримінальної відповідальності, складниками якого визначено: а) об'єкт – сукупність матеріально-правових передумов, умов та компонентів самої підстави, що підлягають встановленню під час досудового розслідування, відображенню в клопотанні та підтвердженню в суді; б) суб'єкт – коло осіб, уповноважених приймати відповідні процесуальні рішення або сприяти їх прийняттю у визначений законом спосіб; в) зміст – процесуальну діяльність, спрямовану на встановлення та доведення об'єкта реалізації; г) процесуальні гарантії, як сукупність правових засобів, що включають, зокрема обов'язковість отримання згоди підозрюваного, обвинуваченого на закриття кримінального провадження у зв'язку зі звільненням від кримінальної відповідальності;

– резюмовано доцільність виокремлення спеціального предмета доказування у провадженнях щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності, що включає як сукупність «модифікованих» обставин загального предмета доказування, визначених, зокрема у п.п. 1-5 ч. 1 ст. 91 КПК, так і обов’язкові додаткові обставини, передусім встановлення факту надання підозрюваним або обвинуваченим згоди на відповідне звільнення від кримінальної відповідальності;

– висловлено пропозицію уточнити абзац перший у ч. 2 ст. 286 КПК шляхом його викладення в такій редакції: «2. Встановивши на стадії досудового розслідування умови та підставу для звільнення від кримінальної відповідальності та отримавши згоду підозрюваного на таке звільнення, прокурор, а також за погодженням з прокурором – слідчий або дізнавач, складає клопотання про звільнення від кримінальної відповідальності та без проведення досудового розслідування у повному обсязі надсилає його до суду.»;

– з метою врахування необхідності посилання на конкретні матеріали кримінального провадження, які підтверджують наявність відповідної підстави для звільнення особи від кримінальної відповідальності, запропоновано доповнити абз. 11 ч. 1 ст. 287 КПК новим реченням такого змісту: «До клопотання також додаються оригінали або копії документів та інших матеріалів, якими прокурор обґрунтовує наявність обставин, зазначених у пункті 7 цієї статті»;

– з погляду підходів, викладених у практиці ЄСПЛ, відповідно до яких незастосування строків давності до діянь, які посягають на фундаментальні права, гарантовані статтями 2 та 3 ЄКПЛ, є передумовою виконання державою позитивного процесуального зобов’язання шляхом проведення ефективного розслідування, аргументовано доцільність розширення переліку злочинів, передбачених ч. 5 ст. 49 КК, на які не поширюються строки давності.

Удосконалено:

– наукове бачення змісту поняття «процесуальний порядок звернення з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності», яке може охоплювати відповідну послідовність процесуальних дій (які можуть бути об’єднані в певні відносно відокремлені етапи), особливості реалізації ключовими учасниками

кримінального провадження для цієї форми закінчення досудового розслідування своїх прав та/або повноважень, вимоги до змісту та форми процесуальних документів, що супроводжують процес звернення до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності;

– систему іманентних ознак, які властиві кримінальному провадженню щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності: (1) диференційованість процесуальної форми; (2) альтернативність; (3) міжгалузева комплексність нормативного регулювання; (4) вичерпність підстав для звільнення особи від кримінальної відповідальності; (5) виключно судова компетенція; (6) спеціальний предмет доказування; (7) добровільність і усвідомленість застосування; (8) аксіологічна поліаспектність; (9) правотрасформуючий характер;

– обґрунтування того, що примирення як обов'язкова умова звільнення від кримінальної відповідальності за ст. 46 КК є релевантним виключно для потерпілих – фізичних осіб. Це зумовлено персоналізованим і вольовим характером примирення, яке включає в себе не лише формальне вираження (об'єктивацію), а й певний морально-етичний вибір, що відбувається у свідомості особи (умовно «пробачити» чи «не пробачити»);

– аргументацію на підтримку можливості застосування звільнення особи від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим (ст.47 КК) стосовно так званих «двооб'єктних» кримінальних правопорушень;

– композиційну побудову спеціального предмета доказування у разі вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності, що має включати обставини, які становлять: (1) матеріальну та процесуальну передумови для звільнення від кримінальної відповідальності; (2) процесуальну умову звільнення від кримінальної відповідальності; (3) фактичну підставу звільнення від кримінальної відповідальності.

Набули подальшого розвитку:

– ідеї стосовно значення звернення до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності, а саме що воно: а) є формою закінчення досудового розслідування, що знаменує трансформацію стадій кримінального

провадження; б) охоплює частину процесуальної діяльності, до якої залучено значну кількість учасників кримінального провадження і яка, водночас, породжує правові наслідки для окремих із них; в) відіграє роль юридичного факту, що сприяє динаміці кримінальних процесуальних відносин, по суті зумовлює їх рух у бік вирішення кримінально-правового конфлікту;

– наукові уявлення про сутність підстав звільнення особи від кримінальної відповідальності через їх поділ на юридичні (нормативно закріплені у законі про кримінальну відповідальність випадки потенційного застосування цього інституту) та фактичні (конкретна посткримінальна поведінка особи, що виступає юридичним фактом);

– погляди щодо системи обов'язкових вимог, дотримання яких має бути забезпечено під час отримання письмової згоди особи на звільнення її від кримінальної відповідальності як ключового етапу процесуального порядку звернення до суду з відповідним клопотанням;

– обґрунтування допустимості звільнення особи від кримінальної відповідальності за ст. 46 КК у ситуаціях, коли від одного кримінального правопорушення постраждали декілька осіб, за умови досягнення примирення з усіма потерпілими. Водночас доведено, що за наявності ідеальної сукупності кримінальних правопорушень, якщо згоду на примирення дали не всі потерпілі, можливим є застосування процедури виділення матеріалів досудового розслідування. Це дозволить закрити кримінальне провадження щодо тих епізодів, за якими досягнуто примирення, із продовженням розслідування в загальному порядку щодо інших діянь;

– наукові погляди на алгоритм аналізу обставин, що підлягають послідовному з'ясуванню та доведенню у разі вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності за ст. 48 КК. Центральним елементом цього алгоритму є формування обґрунтованого «аргументованого прогнозу» прокурором (у клопотанні) та судом (в ухвалі), який має підтверджувати одну з двох юридичних підстав: суб'єктивну (особа внаслідок зміни обстановки перестала бути суспільно небезпечною) та об'єктивну (вчинене діяння втратило суспільну небезпечність у

конкретних умовах, що склалися, навіть за відсутності його законодавчої декриміналізації);

– аргументи на підтвердження доцільності нормативного закріплення повноваження суду в підготовчому судовому засіданні заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про закриття кримінального провадження та звільнення підозрюваного, обвинуваченого від кримінальної відповідальності;

– доводи щодо наявності законодавчих дефектів у ст. 124 КПК, зокрема прогалини у питанні про правила розподілу процесуальних витрат у разі постановлення судом ухвали про закриття кримінального провадження і звільнення особи від кримінальної відповідальності, а також можливості доповнення цієї статті відповідними нормами, за основу яких можуть бути взяті правові позиції ВС;

– пропозиції щодо розширення кола процесуальних рішень, постановлених судом у контексті розгляду питання про закриття кримінального провадження і звільнення особи від кримінальної відповідальності, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку.

Обґрунтованість і достовірність отриманих результатів дослідження.

Положення, висновки та рекомендації, що містяться в дисертації достатньою мірою науково обґрунтовані й достовірні. Для досягнення мети дослідження та виконання зумовлених нею завдань використовувався комплекс загальнонаукових і спеціальних методів.

Зокрема, *діалектичний метод* наукового пізнання став методологічною основою дисертаційної роботи, оскільки дав можливість розглянути процесуальний порядок звільнення особи від кримінальної відповідальності з погляду цілісності цього правового явища та взаємопов'язаності його елементів (підрозділ 1.2, розділи 2 та 3). Використання *системно-структурного методу*, з одного боку, було покладено в основу визначення компонентів процесуального механізму реалізації підстав звільнення особи від кримінальної відповідальності (підрозділ 2.1), а з іншого – стало в нагоді при впорядкуванні масиву наукових праць, присвячених окремим питанням звільнення від кримінальної відповідальності (підрозділ 1.1). *Компаративний (порівняльно-правовий)*

метод застосований, по-перше, під час аналізу вітчизняного правового регулювання кола злочинів, щодо яких звільнення особи від кримінальної відповідальності через сплив строків давності не допускається у світлі правових позицій ЄСПЛ щодо забезпечення ефективного розслідування з відповідно до положень ст. ст. 2 та 3 ЄКПЛ (підрозділ 2.6), а, по-друге, у світлі аналізу кримінального законодавства низки європейських держав у контексті відмови зарубіжних законодавців від такої підстави для звільнення особи від кримінальної відповідальності, як передача на поруки трудового колективу (підрозділ 2.4). *Формально-юридичний метод* використовувався для з'ясування змісту норм законодавства, що регламентують процесуальний порядок звільнення особи від кримінальної відповідальності на різних стадіях кримінального провадження. Застосування *формально-логічного методу* сприяло формулюванню належного понятійно-категоріального апарату дослідження. *Герменевтичний метод* сприяв більш поглибленому розумінню текстів судових рішень як вітчизняних судів різних рівнів, так і ЄСПЛ (підрозділ 1.3, розділи 2 та 3). *Методи правового моделювання та абстрагування* були використані під час конструювання оптимальних моделей змін до КПК. Соціологічний метод було застосовано при проведенні анкетування практичних працівників і науковців з проблематики процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності. За допомогою *методів індукції та дедукції* вдалось можливим звести одиничні факти в єдине ціле і сформулювати науково обґрунтовані загальні висновки, а також логічно обґрунтувати пропозиції, спрямовані на вдосконалення недоліків чинного законодавства України та існуючої правозастосовної практики. Застосування зазначених методів дало можливість комплексно здійснити повне, об'єктивне і всебічне наукове дослідження процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності.

Ключові висновки, положення й результати наукових розвідок автора ґрунтуються на багатоаспектному вивченні чинного вітчизняного кримінального процесуального законодавства, міжнародного та зарубіжного досвіду, судової практики, наукових праць правників, насамперед, з кримінального права та процесу, а також інших галузей юридичної науки, що торкається порушених у роботі питань.

Практичне значення одержаних результатів визначається їхньою значущістю для розвитку як теорії, так і практики правового регулювання та визначення змісту процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності. Викладені в дисертації висновки та пропозиції, що мають як теоретичне, так і практичне значення, можуть бути використані у: а) науково-дослідницьких цілях – для подальшого опрацювання проблематики процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності; б) нормотворчій діяльності – при удосконаленні чинного кримінального процесуального законодавства України; в) правозастосовній діяльності – для надання практичної допомоги дізнавачам, слідчим, прокурорам, слідчим суддям і суддям у застосуванні закону; г) навчально-методичному процесі – при підготовці підручників, навчальних посібників та методичних матеріалів з кримінального процесу, а також під час викладання навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Особливі порядки кримінального провадження», «Досудове розслідування кримінальних правопорушень», «Прокурор в особливих порядках кримінального провадження» та інших.

Апробація результатів дисертації. Результати, що розкривають основні положення дисертації, сформульовані пропозиції та висновки автора доповідалися і були предметом обговорення на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, круглих столах: «Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції: IV Харківський кримінальний процесуальний полілог» (м. Харків, 24 бер. 2023 р.); «Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції: V Харківський кримінальний процесуальний полілог, присвячений пам'яті доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України, заслуженого діяча науки і техніки України, лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки Ольги Георгіївни Шило» (м. Харків, 15 лист. 2023 р.); «Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції: VI Харківський кримінальний процесуальний полілог» (м. Харків, 17 квіт. 2024 р.); «Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції: VII Харківський кримінальний процесуальний полілог. Ексклюзивна освітня платформа для аспірантів і докторантів» (м. Харків, 17 квіт. 2025 р.); «Кримінальний процес:

сучасний вимір та перспективні тенденції: матеріали ІХ Харківського кримінального процесуального полілогу» (м. Харків, 23 берез. 2026 р.).

Повнота викладу матеріалів дисертації в публікаціях здобувача. Основні теоретичні положення та висновки, сформульовані у дослідженні, викладено в 8 наукових працях, з яких 3 – у наукових фахових виданнях України, та 5 – у збірниках матеріалів наукових конференцій.

Наукові праці, в яких відображено основні результати дослідження:

1. Садонцева Л.К. Характерні ознаки кримінального провадження щодо звільнення особи від кримінальної відповідальності. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського*. 2024. Том 35 (74). № 6. С. 116-121. URL: https://juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2024/6_2024/22.pdf

2. Садонцева Л.К. Окремі особливості досудового розслідування звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. Вип. 5. С.262-268. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/10/41-2.pdf>

3. Садонцева Л.К. Процесуальний механізм реалізації звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку зі зміною обстановки. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2025. Вип. 3. С.186-192. URL: <https://sulj.oduvs.od.ua/archive/2025/3/32.pdf>

Наукові праці, в яких засвідчено апробацію матеріалів дослідження:

1. Садонцева Л.К. Інститут звільнення особи від кримінальної відповідальності. *Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції: матеріали ІV Харківського кримінального процесуального полілогу* (м. Харків, 24 бер. 2023 р.). Харків: Право, 2023. С.68-69. URL: https://library.nlu.edu.ua/images/files/KP_polilog_4.pdf

2. Садонцева Л.К. Звільнення особи від кримінальної відповідальності у зв'язку зі зміною обстановки: окремі думки. *Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції: матеріали V Харківського кримінального процесуального полілогу* (м. Харків, 15 лист. 2023 р.). Харків: Право, 2024. С.212-215. URL: https://library.nlu.edu.ua/images/files/KP_polilog_5.pdf

3. Садонцева Л.К. Щодо особливостей звільнення від кримінальної відповідальності в умовах воєнного стану: окремі міркування. *Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції*: матеріали VI Харківського кримінального процесуального полілогу (м. Харків, 17 квіт. 2024 р.). Харків: Право, 2024. С.79-82. URL: https://library.nlu.edu.ua/images/files/KP_polilog_6.pdf

4. Садонцева Л.К. Особливості предмета доказування при звільненні особи від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності. *Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції*: матеріали VII Харківського кримінального процесуального полілогу (м. Харків, 17 квіт. 2025 р.). Харків: Право, 2025. С.102-105. URL: https://library.nlu.edu.ua/images/files/KP_polilog_7.pdf

5. Садонцева Л.К. Окремі проблеми оскарження ухвали суду, постановленої за результатами розгляду клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності. *Кримінальний процес: сучасний вимір та перспективні тенденції*: матеріали IX Харківського кримінального процесуального полілогу (м. Харків, 23 берез. 2026 р.). Харків: Право, 2026. С. 138-141. URL: https://library.nlu.edu.ua/images/files/KP_polilog_9.pdf

Публікації, в яких висвітлені наукові результати дисертації здобувача, відповідають вимогам пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Опубліковані статті містять належним чином обґрунтовані наукові результати відповідно до поставленої мети та висновків.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертацію виконано українською мовою з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення матеріалу дослідження – науковий.

Загальний висновок. Дисертація Садонцевої Лідії Костянтинівни на тему «Процесуальний порядок звільнення особи від кримінальної відповідальності» є

кваліфікаційною науковою роботою, містить нові науково обґрунтовані результати, які виконують конкретне наукове завдання, яке полягає в отриманні нових результатів у формі наукових висновків щодо правової регламентації та практики застосування процесуального порядку звільнення особи від кримінальної відповідальності, виявленні проблемних аспектів нормотворчості та правозастосування у вказаній сфері, а також формулюванні обґрунтованих пропозицій і рекомендацій для їх вирішення.

Дисертація є самостійною науковою працею, яку виконано з дотриманням академічної доброчесності. Наукова новизна, висновки та пропозиції сформульовані автором особисто й обґрунтовані на підставі особистих досліджень.

Дисертація Садонцевої Лідії Костянтинівни на тему «Процесуальний порядок звільнення особи від кримінальної відповідальності» відповідає вимогам оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 (зі змінами), а також вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44 (зі змінами) та може бути подана до разової ради для захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Головуюча на засіданні:
завідувач кафедри кримінального процесу
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого,
доктор юридичних наук, професор

Оксана КАПЛІНА

22 квітня 2026 р.

